

blive 1½ Kr. aarlig pr. Tønde Hartkorn for de øvrige Egne i Amtet i en Menneskealder. Det er ikke ganske ubetydeligt, især naar man nu sjoer til, at disse Hartkornseiere skulle være med til at give 1 Kr. pr. Tønde Hartkorn for den halve Expropriation. Det er Noget, som det dog er værd at tage noget Hensyn til. Jeg vil imidlertid sige, at af Veile Amtsråd har egentlig ikke nogen Del stillet sig bestemt imod, som det ogsaa er omtalt af det ærede Medlem fra Bjerre Herred, fra Baneejeren (H. Sørensen), at give Bidrag, idet jo de Fem dog have villet give 400,000 Kr. og saa 100,000 Kr. mere, naar der derfor ydedes Undergaranti af Sognekommunerne, og vi kunne saaledes sige, at idetmindste for den væsentligste Del af denne Udgift er der Enstemmighed i Amtsrådet. Det kan altsaa ikke bestrides, at efter de sidste Afstemninger ialtsald er Amtsrådet enigt om den væsentligste Del af denne Udgift. Hvor forundret jeg end er over, at man har kunnet gaa til det, saa tager det dog Noget af det Gælle bort for os, der forlange eller dog helst ville have Enstemmighed, om end ikke just som en ubetinget Regel, thi man kunde jo give sit Samtykke trods et Flertals Bestemmelse, naar man fandt det hensigtsmæssigt i almenntilgængelige Diemed. Trods det, at jeg har fundet det besynderligt, at man saaledes har kunnet engagere sig, vil jeg dog paa dette Punkt ligesaa lidt som overfor de øvrige Forslag paatage mig det Ansvar at modsætte mig dette Foretagende, som man nu sætter saa megen Pris paa, selv om de tolv Medlemmer, der stemte med mig igaar, vare enige med mig. Jeg har kun udtalt, at naar man nu her vilde gaa med til denne Lov og høre sig for dette temmelig enstemmige Votum af Amtsrådet og finde sig i, at Grundejerne i hele det øvrige store Amt paa denne Maade blive beskattede, saa maa deri ligge en Erkjendelse fra Amtsrådets Side af, at, naar de ganske anderledes paatrængende nødvendige Jernbaneforetagender komme paa Dmiale i dette Amt paa andre Strækninger, vil man selvfølgelig i Forhold til Sagens Vigtighed og i endnu høiere Grad vise sin Beredvillighed til at være med, selv om ogsaa Bjerre Herreds Beboere kom til at tage Del deri; det var vist ogsaa det, det ærede Medlem fra Veile (Th. Nielsen) vilde. — Jeg antager forøvrigt, at det kun er et Lidssspørgsmaal, naar man skal have en Statsbane, maaske med et Tilskud fra Egnene, fra Løgstør over Viborg og Herning og til Holsteb eller Veien, altsaa langs over Jylland. Det er utvivlsomt et Statsformaal af særdeles stor Betydning; da vil en saadan Linie selvfølgelig kræve Forbindelseslinier Vest og Ost paa, og saa vil Veile Amt faae Brug for Bjerre Herreds

vige Skatteevne ogsaa ved Benyttelsen af § 50 i Kommunalloven for at faae dette bragt tilveie, og naar man nu er liberal nok til at gaa med til en Bane i Veile Amt, hvor der allermindst er Grund til at anlægge en saadan i Forhold til de andre Baners Beskaffenhed og Stilling, saa er det under den Forudsætning, at den Enstemmighed og Liberalitet, der er vist fra Amtsrådets Side ligeoverfor denne Sag, vil vise sig konsekvent og logisk i en tilsvarende Grad ligeoverfor vigtigere Opgaver af lignende Natur for Amtets Kommunikationsvæsen.

Judenrigsministeren (Steel): Min Stilling til dette Forslag er jo, som det ærede Thing kan vide, den samme, som den var til det Forslag, der var til Forhandling igaar. Det forekommer mig, at, naar Befolkningen i en Egn, som man maa antage er rig nok til at kunne bære de Byrder, man tænker paa at paalægge den til Jernbaneanlæg, selv ønsker at fremme Sagen ved paa egen Bekostning at foranledige den i uersfat, saa er det en Bestræbelse, som fortjener Paaskjønnelse. Det er ikke første Gang, at jeg har hørt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) fremsætte mange og mangehaandede Betæneligheder, hente fra forskjellige Hensyn, imod Udvidelsen af vore Jernbaneforbindelser, men at han skulde vise en saadan mindre Sympathi ligeoverfor et privat Foretagende — Frugten af en drifligt og omsigtigt Bestræbelse hos den paagjældende Befolkning —, det har frapperet mig noget. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde Betæneligheder med Hensyn til disse Forslag, idet Forhandlingen igaar her i Thinget viste, at mine Forudsætninger for Banens Anlæg vare andre end den, det ærede Medlem havde, der har taget væsentlig Del i Forsøget paa Gjennemførelsen af den da forhandlede Bane, saa er det ikke rigtigt. Dengang da jeg efter indtrængende Forlangender af den paagjældende Bestyrelse fremsatte Forslaget, var det eneste Sikke, jeg havde at holde mig til, den Sum, der var nævnt. Det er først senere og navnlig til allerlidst, at man med Sikkerhed har kunnet sige, at der har været tilveiebragt et saadant Beløb, der gjorde det muligt at se bort fra Betaling i Preferenceaktier til den paagjældende Entreprenør for Anlægget, og jeg vil sige det ærede Medlem, at selv om jeg havde haft nogen Formodning derom, kunde der dog ikke deri have været Anledning for mig til at komme frem med det paa det Lidspunkt, da jeg fremsatte Lovforslaget. Det kunde ganske vist være et Motiv for mig til at sjerne den Betænelighed, jeg under andre Omstændigheder kunde have, men det ærede Medlem maa